

- 11 кый чистъ, и вы сте чисти, но не всинца. Защото знаеше прѣдатель-тъ си; за това рече: Не сте всинца вы чисти.
- 12 А като омы нозѣ-тъ имъ, и си зѣ дрехы-тъ, сѣдиж пакъ, и рече имъ: Знаете ли що ви сторихъ? Вы мя выкате Учитель и Господь; и до-
13 брѣ казувате, защото съмъ. И тѣй азъ, Господь и Учитель, ако ви омыхъ нозѣ-тъ, то и вы сте
14 длъжни единъ другому нозѣ-тъ да омывате. Защото азъ ви примѣръ дадохъ, да правите и вы,
15 както азъ направихъ вамъ. Истинж, истинж ви казувамъ, никой рабъ не е по горень отъ господарь-тъ си, нито посланникъ е по горень отъ
16 оногось който го е испратилъ. Това като знаете, блажени сте ако го правите. Не казувамъ
17 *това* за всинца вы; азъ знаѣж кои съмъ избралъ; но за да ся сбѣде писаніе-то: “Който яде хлѣбъ
18 съ мене, дигнж противъ мене петж-тж си.” Отъ сега ви казувамъ *това*, доклѣ още не е было,
19 та кога ся сбѣде да повѣрвате че съмъ азъ.
20 Истинж, истинж ви казувамъ, който приима когото азъ проводѣж, мене приима; и който приима мене, приима тогось който мя е проводилъ.
21 Това като рече Исусъ, смути ся духомъ, и свидѣтелствова и рече: Истинж, истинж ви казувамъ,
22 че единъ отъ васъ ще мя прѣдаде. Тогази ученици-тъ ся спогледвахъ помежду си, и
23 недоумѣвахъ ся за кого говори. А единъ отъ ученицы-тъ когото обичаше Исусъ бѣше ся
24 облѣгнѣлъ на skutъ-тъ Исусовъ. Кывнува му Симонъ Петръ да попыта, кой е *тойзи* за когото
25 говори. А той припаднж на грѣды-тъ Исусовы и казува му: Господи, кой е? Отговаря Исусъ:
26 Азъ като затопѣж залакъ-тъ, комуто го дамъ, той е: и затопи залакъ-тъ та даде на Іудж
27 Симонова Искаріотскаго. И подирь залакъ-тъ, тогазь влѣзе Сатана въ него: и тѣй казува му